

Dosarul nr. 2ra-1148/20

Prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (jud: V. Chisilița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: L. Bulgac, A. Danilov, A. Malîi)

Î N C H E I E R E

26 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Guzun
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Cecîrlan Iacob, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ilieș Constantin împotriva lui Cecîrlan Iacob cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 12 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Cecîrlan Iacob și s-a menținut hotărârea din 22 septembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 13 mai 2016 Ilieș Constantin a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cecîrlan Iacob cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 31 martie 2013 a acordat un împrumut bănesc lui Cecîrlan Iacob în sumă de 160.000 de lei, cu termenul de scadență – 30 aprilie 2013, fiind întocmită în acest sens o recipisă, pe care pârâtul a semnat-o personal.

Însă pârâtul nici până în prezent nu i-a restituit împrumutul.

Numeroasele tentative de recuperare a împrumutului acordat nu a avut succese, finalizându-se cu promisiuni de întoarcere precum că mijloacele financiare au fost investite într-o afacere clinică privată în orașul Florești.

În consecință, Cecîrlan Iacob a încetat să mai răspundă la apelurile telefonice și să evite întâlnirile cu el.

Întru soluționarea conflictului pe cale amiabilă, a expediat în adresa lui Cecîrlan Iacob somația și telegrama din 22 aprilie 2016, care au fost ignorate de către pârât.

Cu referire la motivul justificării omiterii termenului de prescripție de depunere a acțiunii, reclamantul a reținut următoarele.

Până la expirarea termenului de prescripție extinctivă de 3 ani, la 26 aprilie 2016 a depus la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău cerere cu privire la emiterea ordonanței judecătorești privind încasarea din contul lui Cecîrlan Iacob în beneficiul său a datoriei în mărime de 160.000 de lei.

La 12 mai 2016 a recepționat încheierea nr. 2po-193/2016 din 05 mai 2016, emisă de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, prin care i s-a refuzat în primirea cererii privind eliberarea ordonanței judecătorești de încasarea a datoriei din contul lui Cecîrlan Iacob.

Conform art. 277 alin. (1) lit. a) din Codul civil (până la modificări), cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul intentării unei acțiuni în modul stabilit.

Potrivit art. 279 alin. (1) și (2) din Codul civil (până la modificări), în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată constată că termenul de prescripție extinctivă nu este respectat datorită unor împrejurări legate de persoana reclamantului, dreptul încălcat al persoanei este apărat. Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât dacă partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea unui termen de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de prescripție.

În contextul expus, Ilieș Constantin a solicitat repunerea în termen a acțiunii, încasarea din contul lui Cecîrlan Iacob în beneficiul său a sumei de 160.000 de lei cu titlu de datorie și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 22 septembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Constantin Ilieș, s-a încasat din contul lui Iacob Cecîrlan în beneficiul lui Ilieș Constantin suma de 160.000 de lei cu titlu de datorie, 4.800 de lei taxa de stat și 2.000 de lei cheltuieli de asistență juridică.

Prima instanță a motivat soluția prin faptul că din recipisa în original anexată la actele cauzei rezultă că la 31 martie 2013 Ilieș Constantin a acordat un împrumut bănesc lui Cecîrlan Iacob în sumă de 160.000 de lei, cu termenul final de rambursare până la 30 aprilie 2013 (f.d. 10, vol. I).

La 22 aprilie 2016 Constantin Ilieș a expediat în adresa lui Cecîrlan Iacob o somație, prin care a solicitat restituirea sumei împrumutului în termen de 3 zile de la recepționarea acesteia (f.d. 12, vol. I).

Cu trimitere la dispozițiile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prima instanță a stabilit că Cecîrlan Iacob nu a prezentat probe incontestabile privind restituirea împrumutului lui Ilieș Constantin.

În circumstanțele expuse, prima instanță a considerat întemeiată acțiunea dispusă de Ilieș Constantin, cu dispunerea încasării din contul lui Cecîrlan Iacob în beneficiul lui Ilieș Constantin a datoriei în sumă de 160.000 de lei.

Referitor la termenul de depunere a acțiunii, prima instanță a notat că aceasta a fost depusă în termen, având în vedere că pârâtul nu a invocat tardivitatea acțiunii.

Or, conform art. 271 din Codul civil, (până la modificări), acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă până la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

Totodată, prima instanță în conformitate cu dispozițiile art. 94 alin. (1) și art. 96 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, a considerat întemeiată pretenția lui Cecîrlan Ilieș privind compensarea cheltuielilor de judecată.

În acest sens, a stabilit prima instanță că la actele cauzei a fost anexat mandatul avocatului Alla Companeț seria MA nr. 0066570 din 22 aprilie 2016, bonul de plată seria EA nr. 832009 din 22 aprilie 2016 în sumă de 2.000 de lei, contractul de asistență juridică din 22 aprilie 2016, cât și ordinele de încasarea a numerarului nr. 5C2E-1100 din 21 aprilie 2016 și nr. 63L7-T000 din 13 mai 2016 privind achitarea sumei de 4.800 de lei taxa de stat (f.d. 3, 30-32), cheltuieli care urmează să fie încasate din contul lui Cecîrlan Iacob în beneficiul lui Constantin Ilieș.

La 19 decembrie 2016 Cecîrlan Iacob a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând repunerea în termen, admiterea acestuia, casarea hotărârii din 22 septembrie 2016 a Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Prin încheierea din 21 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea lui Cecîrlan Iacob privind repunerea în termen a cererii de apel și s-a repus în termen apelul declarat de Cecîrlan Iacob.

La 19 iunie 2017 Cecîrlan Iacob a depus apelul motivat, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

La 16 mai 2018 Constantin Ilieș reprezentat de avocatul Oleg Grosu în baza mandatului seria MA nr. 1000424 din 26 martie 2018, a depus cerere, solicitând în temeiul art. 372 alin. (3) din Codul de procedură civilă, încasarea din contul lui Cecîrlan Iacob în beneficiul său a sumei de 44.804,38 de lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 22 septembrie 2016 – 16 mai 2018, sumei de 1.344,13 lei taxa de stat și 5.000 de lei cheltuieli de asistență juridică, în total 51.148,51 de lei.

Prin decizia din 16 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Cecîrlan Iacob și s-a menținut hotărârea din 22 septembrie 2016 a Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău. S-a încasat din contul lui Cecîrlan Iacob în beneficiul lui Ilieș Constantin suma de 44.804,38 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, 1.344,13 lei taxa de stat și 5.000 de lei cheltuieli de asistență juridică.

La 24 august 2018 Cecîrlan Iacob a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

Prin deciziei din 12 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Iacob Cecîrlan, s-a casat decizia din 16 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost restituită pretenția înaintată de Constantin Ilieș cu privire la încasarea sumei de 44.804,38 de lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 22 septembrie 2016 – 16 mai 2016.

Prin decizia din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Iacob Cecîrlan, s-a casat integral hotărârea din 22 septembrie 2016 a Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău, și s-a pronunțat o hotărâre nouă de respingere a cererii lui Constantin Ilieș de repunere în termen a acțiunii și s-a respins cererea de chemare în

judecată depusă de Constantin Ilieș împotriva lui Iacob Cecîrlan cu privire la încasarea datoriei, ca fiind tardivă.

La 19 aprilie 2019 Ilieș Constantin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

Prin decizia din 18 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins recursul declarat de Constantin Ilieș reprezentat de avocatul Oleg Grosu împotriva încheierii din 21 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis recursul declarat de Constantin Ilieș reprezentat de avocatul Oleg Grosu împotriva deciziei din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat decizia din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, și s-a remis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 12 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Cecîrlan Iacob și s-a menținut hotărârea din 22 septembrie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău. S-a încasat din contul lui Cecîrlan Iacob în beneficiul lui Ilieș Constantin suma de 2.000 de lei cheltuieli de asistență juridică pentru cererea de apel, în rest, cererea de încasarea a cheltuielilor de judecată a fost respinsă.

Instanța de apel, referitor la termenul de depunere a acțiunii, a motivat soluția prin faptul că la 31 martie 2013 Constantin Ilieș a acordat un împrumut bănesc lui Cecîrlan Iacob în sumă de 160.000 de lei, termenul final de scadență fiind 30 aprilie 2013, pentru care părțile au întocmit o recipisă (f.d. 10).

La 26 aprilie 2016 Constantin Ilieș a depus la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău cerere, solicitând eliberarea ordonanței privind încasarea din contul lui Cecîrlan Iacob în beneficiul său a sumei de 160.000 de lei cu titlu de datorie și 2.400 de lei taxa de stat.

Prin încheierea din 05 mai 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, s-a refuzat în primirea cererii depusă de Ilieș Constantin privind eliberarea ordonanței judecătorești de încasarea a datoriei din contul lui Cecîrlan Iacob (f.d. 16, vol. I).

La 13 mai 2016 Constantin Ilieș a depus prezenta acțiune împotriva lui Cecîrlan Iacob cu privire la încasarea sumei de 160.000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

A reținut instanța de apel că conform art. 272 alin. (1) din Codul civil, în redacția de până la 01 martie 2019, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Iar, potrivit art. 277 alin. (1) lit. a) din Codul civil, cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul intentării unei acțiuni în modul stabilit.

După cum a constatat instanța de apel, la 26 aprilie 2016 Constantin Ilieș s-a adresat în judecată cu cerere privind emiterea ordonanței judecătorești cu privire la încasarea din contul lui Cecîrlan Iacob a datoriei în sumă de 160.000 de lei, însă prin încheierea din 05 mai 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, a fost refuzat în primirea acesteia.

Cu trimitere la normele de drept citate, instanța de apel a remarcat că odată ce procedura în ordonanță reprezintă o procedură simplificată a examinării cauzei, curgerea termenului de prescripție s-a întrerupt la data sesizării instanței de judecată cu cererea privind eliberarea ordonanței judecătorești.

A notat instanța de apel că efectul principal al întreruperii termenului de prescripție, reprezintă începerea curgerii unui nou termen de prescripție.

Astfel, depunerea de către Constantin Ilieș a cererii de chemare în judecată la 13 mai 2016 a avut loc în interiorul termenului de prescripție.

Din cele enunțate, cererea lui Cecîrlan Iacob cu privire la aplicarea termenului de prescripție a fost considerată neîntemeiată.

Cu privire la fondul cauzei, instanța de apel a considerat justă soluția primei instanțe de admitere a acțiunii depusă de Constantin Ilieș.

Or, din recipisa din 31 martie 2013 cert rezultă că Ilieș Constantin a acordat un împrumut bănesc lui Cecîrlan Iacob în sumă de 160.000 de lei, cu termenul final de rambursare până la 30 aprilie 2013 (f.d. 10, vol. I).

Mai mult ca atât, Cecîrlan Iacob nu a negat calitatea sa de împrumutat a sumei de 160.000 de lei de la împrumutătorul Constantin Ilieș, ba dimpotrivă în cererea de apel din 19 iunie 2017 a invocat faptul că suma de 160.000 de lei cu titlu de datorie deja a fost restituită ultimului, anexând la materialele cauzei 17 ordine de încasare a numerarului, achitări efectuate în favoarea reclamantului (f.d. 71-72, 84-100, vol. I).

Examinând ordinele de încasare a numerarului la care a făcut referire Cecîrlan Iacob întru probarea restituirii integrale a împrumutului, instanța de apel a stabilit că din cele 17 ordine de încasare a numerarului, 13 sunt achitări efectuate de către Cebotari Anghela în beneficiul lui Constantin Ilieș (f.d. 84-86, 91-100, vol. I), restul 4 ordine de încasare a numerarului în sumă de 6.000 de lei fiecare, au fost achitate de către Cecîrlan Iacob în beneficiul lui Constantin Ilieș (f.d. 87-90, vol. I).

A subliniat instanța de apel că în alt litigiu civil intentat de către Constantin Ilieș împotriva Anghelai Cebotari, prin decizia irevocabilă din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 27 februarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, s-a încasat din contul Anghelai Cebotari în beneficiul lui Constantin Ilieș suma de 32.321 de dolari SUA cu titlu de datorie sau echivalentul acestei sume în valută națională la data executării hotărârii, 46.600 de lei cu titlu de dobândă contractuală, 32.095 de lei taxa de stat și 2.500 de lei cheltuieli de asistență juridică.

Din procesul-verbal al ședinței de judecată din 25 august 2017, în cauza civilă enunțată supra, rezultă că Cebotari Anghela a solicitat anexarea aceluiași 17 ordine de încasare a numerarului întru probarea achitării datoriei în mărime de 400.000 de lei față de Constantin Ilieș (f.d. 141, vol. I), precum și din explicațiile acesteia reiese că a achitat lunar dobânda contractuală în sumă de 6.000 de lei în beneficiul lui Constantin Ilieș, iar când se afla în imposibilitate de a achita personal, Cecîrlan Iacob achita dobânda contractuală de 6.000 de lei în beneficiul reclamantului (f.d. 144, vol. I).

A constatat instanța de apel că Cebotari Anghela a efectuat plățile sus-menționate în beneficiul lui Constantin Ilieș cu titlu de dobândă contractuală.

Instanța de apel a apreciat critic ordinele de încasarea a numerarului la care a făcut referire Cecîrlan Iacob întru probarea faptului restituirii împrumutului în sumă de 160.000 de lei către Constantin Ilieș, or, faptele și circumstanțele stabilite prin decizia irevocabilă din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 27 februarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, au puterea lucrului judecat și nu se cer din nou a fi dovedite.

Instanța de apel a considerat justă soluția primei instanțe de încasare din contul lui Cecîrlan Iacob în beneficiul lui Constantin Ilieș a cheltuielilor de judecată, constituite din 4.800 de lei taxa de stat și 2.000 de lei cheltuieli de asistență juridică.

Concomitent, instanța de apel a considerat parțial întemeiată pretenția lui Constantin Ilieș privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate pentru reprezentarea acestuia în procedura de apel de către avocatul Grosu Oleg.

A reținut instanța de apel că reprezentantul lui Constantin Ilieș avocatul Grosu Oleg a prezentat actul lucrărilor executate în cadrul examinării prezentei cauze în procedura de apel, prin care au fost enumerate lucrările efectuate, cât și că părțile au convenit ca onorariul avocatului constitui suma de 5.000 de lei (f.d. 123, vol. II), de asemenea, a fost prezentat bonul de plată seria XL nr. 161523 din 16 mai 2018, privind achitarea sumei de 5.000 de lei (f.d. 136, vol. II).

Reieșind din circumstanțele cauzei și conformitate cu art. 96 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, Curtea de Apel Chișinău a considerat că suma de 5.000 de lei este exagerată, din care motiv a concluzionat că suma de 2.000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în instanța de apel, constituie o sumă reală, necesară și rezonabilă ca mărime.

La 06 iulie 2020 Cecîrlan Iacob a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 12 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 22 septembrie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca fiind tardivă și neîntemeiată.

În motivarea recursului avocatul Lefter Aurel a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Instanța de apel nu a ținut cont de faptul că prima instanță a examinat cauza în absența sa, cu încălcarea normelor de citare legală a participanților la proces, în special a lui, căruia nu s-a comunicat corespunzător despre data, locul, și ora examinării cauzei,

Deși a fost citat public prin intermediul Monitorului Oficial, totuși această acțiune procesuală a fost realizată cu încălcarea prevederilor art. 106-108 din Codul de procedură civilă.

Este eronată concluzia instanței de apel precum că Constantin Ilieș a depus cererea de chemare în judecată în interiorul termenului de prescripție.

La caz instanța de apel trebuia să aplice prevederile art. 278 din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), care stipulează că, dacă instanța judecătorească a scos cererea de pe rol, cursul prescripției extinctive care a început pian la intentarea acțiunii continuă fără întrerupere.

Deși Constantin Ilieș inițial a depus acțiune la 26 aprilie 2016 la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău cu privire la eliberarea ordonanței de încasarea a datoriei din contul său, în procedură simplificată, totuși aceasta a fost restituită, nefiindu-i dat curs.

Intimatul Constantin Ilieș nu era obligat să recurgă la procedura în ordonanță, or, această nu este o etapă obligatorie de parcurs.

Cererea cu privire la restituirea datoriei înaintate de Ilieș Constantin s-a examinat în procedură contencioasă abia începând cu 13 mai 2016, care nu este o prelungire a procedurii în ordonanță și care nu presupune succesiunea efectelor procedurilor simplificate.

Prin urmare, termenul de inițiere a acestei proceduri urmează a fi considerat data în care s-a depus cererea pentru această procedură.

Ca urmare la data de 13 mai 2016, termenul de prescripție de 3 ani pentru această creanță a lui Ilieș Constantin, deja era scurs.

Prin neaplicarea termenului de prescripție extinctivă, i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6§1 din CtEDO.

De asemenea, instanța de apel eronat a concluzionat că în altă cauză civilă au fost anexate aceleași 17 ordine de încasare a numerarului întru probarea achitării datoriei față de Constantin Ilieș.

Or, el nu a avut nicio calitate procesuală, precum și nici audiat ca martor, în cauza civilă la acțiunea lui Constantin Ilieș împotriva Anghelii Cebotari cu privire la încasarea datoriei în mărime de 32.321 de dolari SUA, dobânzii de 120.000 de lei, la care a făcut trimitere instanța de apel în decizia recurată.

Cebotari Anghela în apărarea sa putea să invoce orice, inclusiv că a efectuat achitări în favoarea sa, fapte care nu au fost confirmate de către el.

Alegațiile precum că a achitat lui Ilieș Constantin datoria mamei sale, atunci când el însuși avea asemenea datorie, reprezintă niște presupuneri neprobate și care nu pot fi operat în defavoarea sa.

Instanța de apel urma să aprecieze clar și corect calitatea părților la actul de plată a sumelor bănești făcute de către el conform bonurilor de plată pe care le-a achitat, și ca urmare să excludă aprecierea arbitrară a situației create.

Or, debitorul nu putea să achite din nume propriu o datorie a unei alte persoane, neachitând-o pe a sa proprie.

Instanța nu a ținut cont de faptul că bonurile de plată au fost prezentate în original, care de fapt confirmă achitarea pretinsei sume cu titlu de datorie.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 12 martie 2020.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa lui Cecîrlan Iacob și avocatului Igor Trofimov, prin intermediul oficiului poștal și poștei electronice, la 05 mai - 06 mai 2020 (f.d. 139-140, vol. II).

Din extrasul din poșta electronică, rezultă că avocatul Trofimov Igor a recepționat decizia instanței de apel la 05 mai 2020 (f.d. 149).

Date, când recurentul Cecîrlan Iacob a recepționat decizia instanței de apel, la actele cauzei nu se atestă.

Astfel, recursul declarat la 06 iulie 2020, este în termen.

La 15 iulie 2020 în adresa lui Ilieș Constantin și avocatului acestuia Grosu Oleg a fost expediată copia recursului declarat de Cecîrlan Iacob, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii a referinței (f.d. 153).

La 31 iulie 2020 Constantin Ilieș reprezentat de avocatul Oleg Grosu a depus referință, solicitând să fie considerat inadmisibil recursul declarat de Cecîrlan Iacob, cu menținerea deciziei instanței de apel, pe care o consideră legală și întemeiată.

A declarat că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procedural.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cecîrlan Iacob, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat de Cecîrlan Iacob, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cecîrlan Iacob, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Cecîrlan Iacob, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Ion Guzun

Mariana Pitic